

440

פרוטוקול מס' 76

מישיבת ועדת הכספים, מיום שלישי, כ"א בסיון
תשל"ד (11 ביוני 1974), בשעה 10.00

נכחו:

חברי הוועדה:

- י. קרגמן - היו"ד
- ע. אמוראי
- א. אפרת
- ש. ארליך
- ס. ארנס
- י. בדר
- י. בן-טאיר
- י. גולן
- צ. גרשוני
- ב.צ. חלפון
- ש. לורנץ
- א. מלמד
- ע. פיינרמן
- י.ש. פלוסין
- ג. פח
- ד. קורן
- ח. קורפו
- נ. קצב
- ז. שובל
- א. שוטסק
- מ. שחל
- א. רונן

מזמנים:

- א. קדרון - סנכ"ל משרד החוץ
- י. ארנון - משרד החוץ
- ש. אמיר - "
- א. הר-אבן - "
- א. שרף - "
- פ. רודן - "
- ד. ברוש - "
- ד. רוטר - המוסד לביטוח לאומי
- ג. קיסרון - היועץ המשפטי לוועדה

מזכיר הוועדה:

א. קרשנר

היועץ הכלכלי לוועדה:

א.נ. פלוג

רשם:

חבר המתרגמים בע"מ

סדר-היום:

1. המקציב לשנת הכספים 1974 (הצבעות)
2. תקציב משרד החוץ לשנת הכספים 1974
3. הקנות ההענקות לחיילים ולבני משפחותיהם (תיקון), תשל"ד-1974

(מתקין) ב"מ 25.6.74

אני פותח את הישיבה. נצביע על
תקציבי המשרדים ועל הצעות

היו"ר י. קרנמון:

ההסתייגות של חברי הוועדה.

תקציב משרד הבריאות, לפי הצעת
הממשלה, הוא בסך 699 מיליון לירות. חברי-הכנסת ארליך, ארנס, נדר, סלונים, פת, קורפו, שובל ושוסטק מציעים להפחית לירה מן התקציב. אני מעמיד את הצעתם להצבעה.

ה צ ב ע ה

הצעת חברי-הכנסת ארליך, ארנס, נדר, סלונים, פת, קורפו, שובל ושוסטק להפחית לירה אחת מתקציב משרד הבריאות - לא נתקבלה.

אני הבנתי שההצעות יתקיימו בסוף הישיבה.

י. בן-סאיר:

אתה טועה. ניסינו לקיים את ההצעות בסוף הישיבה, אבל לא הספקנו, זלכן טרם כי ההצעות יתקיימו בהאשית הישיבה. מזה חודש ימים הודעתי לחברי הוועדה להגיש בכתב הצעות לסדר. קיבלתי הצעות רבות לסדר.

היו"ר י. קרנמון:

אני מעמיד להצבעה את הסתייגותי

של חבר-הכנסת לכנבראון.

ה צ ב ע ה

הסתייגותי של חבר-הכנסת לכנבראון לתקציב משרד הבריאות - לא נתקבלו.

אני מעמיד להצבעה את הצעת הממשלה לתקציב משרד הבריאות, בסך

היו"ר י. קרנמון:

699 מיליון לירות.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת הממשלה - 9 חברים

נגדה - 5 חברים

תקציב משרד הבריאות, כהצעת הממשלה, נתקבל

אנו עוברים לסעיף הדן בהשקעות כסוסדות רפואיים. הצעת התקציב של הממשלה לסעיף זה היא בסך 221 מיליון לירות. חברי סיעת הליכוד מציעים להוסיף לירה אחת לתקציב. אני מעמיד את הצעתם להצבעה.

היו"ר י. קרנמון:

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חברי-הכנסת סיעת הליכוד - סיעות

נגדה - רוב

ההצעה להוסיף לירה אחת לסעיף ההשקעות כסוסדות רפואיים - לא נתקבלה.

היו"ר י. קרנסון:

אני מעמיד להצבעה את הצעת
הממשלה בסעיף זה, בסך 221 מיליון ל"י

ה צ ב ע ה

בעד הצעת הממשלה - רוב

נגדה - סיעות

תקציב ההשקעות במוסדות רפואיים, לפי הצעת
הממשלה - נתקבל

היו"ר י. קרנסון:

אנו עוברים לתקציב משרד הדתות.
הצעת התקציב של הממשלה היא בסך
58 מיליון לירות. חבר-הכנסת ארליך ואחרים מציעים להפחית לירה אחת
מתקציב המשרד. כמו-כן, הם מציעים כי אחרי סעיף 2210 יבוא סעיף זה:

"סיפגשים, כולל סמינריונים,
בין נוצר דפג לבין נוער חילוני להרחבת העסקת ההצבה - לירה אחת;
תמיכה בישיבות המדר - להוסיף לירה; ~~סיפגשים~~ בפיקוח של חברות
קדישא - להפחית לירה; שירותים דתיים לדרוזים - להוסיף לירה.

אני מעמיד להצבעה את ההצעות הללו.

ש. ארליך:

אני מבקש להצביע כל סעיף לחוד.
אני מבקש להצביע קודם את ההצעה

להפחית לירה אחת מתקציב משרד הדתות.

היו"ר י. קרנסון:

אני מעמיד להצבעה את ההצעה של
חברי סיעת הליכוד להפחית לירה

אחת מתקציב משרד הדתות.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה של חברי סיעת הליכוד - 10

נגדה - 10

ש. ארליך: - ~~אני מבקש לחזור על ההצעה.~~

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה של חברי סיעת הליכוד - 10

נגדה - 9

ההצעה להפחית לירה אחת מתקציב משרד הדתות נתקבלה

היו"ר י. קרנסון:

אני מעמיד להצבעה את ההצעה השניה
של חברי סיעת הליכוד, בענין

התוספת אחרי סעיף 2210.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה של חברי סיעת הליכוד - 9

נגדה - 10

הצעת התוספת של חברי סיעת הליכוד לא נתקבלה.

אני מעמיד להצבעה את הצעותיו של
חבר-הכנסת לורנץ.

היו"ר י. קרגסון:

ה צ ב ע ה

בעד הצעותיו של חבר-הכנסת ש. לורנץ - 9

נגדן - 10

הצעותיו של חבר-הכנסת ש. לורנץ לא נתקבלו.

בעד הצעותיו של חבר-הכנסת א. לבנבראון - סיעות

נגדן - רוב

הצעותיו של חבר-הכנסת א. לבנבראון לא נתקבלו

אני מעמיד להצבעה את תקציב משרד
הדתות, כהצעת הממשלה - 58 מיליון

היו"ר י. קרגסון:

לירות פחות לירה אחת.

הצעת הממשלה נפלה

ש. ארליך:

ה צ ב ע ה

בעד הצעת הממשלה בניכוי לירה אחת - 10

נגדה - 10

י. קרגסון: למליאה יוגשו שתי גירסאות.

ש. ארליך:

הצעת הממשלה הועמדה להצבעה;
היא לא קיבלה רוב - ונפלה, על
פי חוק אלמנטרי. פה לא היו שתי גירסאות - היתה גירסה אחת, הצעת הממשלה.
היא לא קיבלה רוב ונפלה.

ע. פיינרמן:

לא נמקבלה, אני דורש הצבעה חוזרת בנושא זה.
לאחר שחבר-הכנסת ארליך הזיע את
הפרשנות שלו, כאילו הצעת הממשלה

(ויכוח סוער בין חברי הוועדה)

י. בן-סאיר:

בתקנון כתוב כך: הועברה הצעת חוק
לוועדה, כדי להביא את הצעה זאת
בחזרה לקריאה שניה יש צורך ברוב בוועדה. כלומר, הוועדה צריכה להחליט
להביא את ההצעה לקריאה שנייה לכנסת, ~~וכי~~ ~~דו~~, מחליטים ברוב. הצעה
שלא קיבלה רוב לא התקבלה. אם היושב-ראש מצביע את הצעת הממשלה והיא
לא קיבלה רוב, היא לא התקבלה, ואין בכלל מה להביא למליאת הכנסת.

נוסף לכך, כתוב בתקנון: אם לגבי
שני סעיפים ספציפיים בהצעת החוק יש שתי גירסאות על אותם שני סעיפים -
זאת אוסרת שאין חולק על הקריאה השנייה ויביאו שתי גירסאות.

במקרה שלפנינו לא מדובר כלל
בניסוח. אנחנו מתנגדים בכלל להביא את הצעת הממשלה לקריאה שנייה.
ואם אין רוב לקבל אותה בקריאה שנייה, אין מה להעביר למליאה.

יציא איפוא שלא יהיה תקציב למשרד הדתות. אני לא מיעץ ללכת בדרך

היו"ר י. קרגמן:

הזאת כשמדובר בלידה אחת בלבד.

י. בן-סאיר:

זה לא ענין של לידה אחת; אנחנו מתנגדים לכל ההצעה. יכול להיות

שגם לא יהיה תקציב משרד החינוך.

היו"ר י. קרגמן:

אינני חושב שיהיה זה מכובד שוועדת הכספים תביא הצעת תקציב שלא תכלול

את משרד הדתות

י. בן-סאיר:

יכול להיות שהוועדה לא תביא בכלל הצעת תקציב.

היו"ר י. קרגמן:

זה לא יהיה כשיש דעות שקולות, טובאות למליאה שתי גירסאות.

י. בן-סאיר:

במפורש, לא. ברגע שנופלת הצעת הממשלה, אין הצעת תקציב.

היו"ר י. קרגמן:

הנה נשמע את דעתו של היועץ המשפטי. מה קורה כשיש דעות שקולות?

צ. גרשוני:

אני מציע שלא נסכים לנסיון להכניס אי סדר לוועדה. אני מציע שנצביע

ונרשנים את תוצאות ההצבעה; אחר כך נברר מה פירוש התוצאות.

ד"ר מיטרוו:

כבר אמר חבר הכנסת בן-סאיר שאם יש שתי גירסאות בסעיף מספיק

שתי הן מועברות למליאה. לא כן הענין כאן.

היו"ר י. קרגמן:

הוועדה נמצאת עכשיו בפורום מלא - 22 חברים. הנה נכלכל את העניינים

בהגיון ובשקט. ככל הידוע לי מנסיוני, כשיש שתי דעות בענין התקציב, מוגשות שתי גירסאות למליאה והיא מחליטה איזו גירסה תתקבל. לא יכול להיות שבסקרה של דעות שקולות או שתי גירסאות, לא תוגש כלל הצעת תקציב.

ד"ר מיטרוו:

לי נראה שהכלל של שתי גירסאות חל כשמדובר בחלק של החוק, בסעיף אחד

או שניים. אם יש במשרד לבעיה זו או אחרת שתי דעות, הדעות מחולקות, ואז יש שתי גירסאות ומליאת הכנסת תצביע בעד גירסה זו או אחרת. הוא הדין, למשל, אם באחד מסעיפי המסנה או פרטי תקציב משרד הדתות יהיו שתי גירסאות, כש-11 חברי ועדה יצביעו בעד אלה לירות ו-11 חברי ועדה - בעד אלה לירות. גם בסקרה זה מוגשות למליאה שתי גירסאות.

אבל מה שקרה כעת בוועדה הוא דבר

אחר לגמרי. היושב-ראש העמיד להצבעה את הצעת הממשלה לתקציב משרד הדתות בכללותו. סחצית חברי הוועדה שללה בכלל את תקציב משרד הדתות. לכן, נראה לי שכאן אי אפשר להגיד שיש שתי גירסאות, אלא, לפי עניות דעתי, ההצעה כאן נפלה. אבל כיוון שאני ער לחוסרת הסבב ולתוצאות הנובעות מן ההצבעה, אני מציע להעביר את הענין להכרעה לוועדת הכנסת.

א. רונן:

בעקבות דברי ההסבר של היועץ המשפטי, נדצוני לשאול: האם, פורמלית, יש

חוק תקציב משרד הבריאות או חוק תקציב משרד הדתות או שקיים חוק תקציב המדינה ואחד מסעיפיו, סעיף 22, הוא תקציב משרד הדתות? אם תקציב משרד הדתות מהווה סעיף אחד מחוק התקציב בכללותו, הרי חל כאן הכלל של שתי גירסאות.

ח. קורפו: בחוק רגיל, שיש בו עשרים סעיפים, למשל, יכול סעיף אחד להתקבל או

לא להתקבל. כשמדובר בתקציב המדינה, בסכום קבוע, כשמפחיתים לידה אחת

מהתקציב של משרד אחד, משנים את כל תקציב המדינה לכן, סדור כאן בענין סהותי ולא בסעיף אחד סתוך חוק של 22 סעיפים.

היו"ר י. קרנסון:
במהלך הדיון כאן נתבקשתי על-ידי חבר-הכנסת פיינרמן להצביע שוב את ההצעה של חברי הליכוד להפחית ליבה אחת מתקציב משרד הדתות - ואני סעמידה עתה להצבעה חוזרת.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה להפחית לירה אחת מתקציב משרד הדתות - 11

נ ג ד ה - 10

ההצעה להפחית לירה אחת מתקציב משרד הדתות נ ת ק ב ל ה

היו"ר י. קרנסון:
אני מצביע עכשיו את הצעותיו של חבר-הכנסת לורנץ.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעות של חבר-הכנסת ש. לורנץ - 11

נ ג ד ה - 11

היו"ר י. קרנסון:
יש איפוא שתי גירסאות בסעיף זה. אני סעמיד להצבעה את הצעותיו של חבר-הכנסת לבנבראון.

ה צ ב ע ה

הצעותיו של חבר-הכנסת א. לבנבראון לא נתקבלו.

היו"ר י. קרנסון:
אני מצביע את ההצעות הנוספות של סיעת הליכוד בענין תקציב משרד הדתות.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעות של חברי סיעת הליכוד - 11

נ ג ד ה - 11

היו"ר י. קרנסון:
גם בסעיף זה יוגשו שתי גירסאות.

י. בן-סאיר:
ססתבר איפוא שלמליאת הכנסת לא תוגש הצעת התקציב של משרד הדתות. כך הסביר לנו היועץ המשפטי.

היו"ר י. קרנסון:
סלח לי מאד, אני אניח את שתי ההצעות על שולחן הכנסת - ותוכל להתלונן עליי

י. בן-סאיר:
אין לך שום סמכות להניח את שתי ההצעות על השולחן! אני מבקש להציע הצעה לסדר.

י. ש. פלוסי: היושב-ראש הצביע בציחה את חמס הצעות התיקון של הליכוד. אני מבקש להצביע בצפרד את ההצעה להוסיף לירה אחת לישיבות ההסדר.

היו"ר י. קרגמן: אני מצביע את ההצעה להוסיף לירה אחת לישיבות ההסדר.

ה צ ב ה

בעד הצעת הליכוד להוסיף לירה אחת לישיבות ההסדר - 11

נ ג ד ה - 11

היו"ר י. קרגמן: למליאה יוגשו שתי גירסאות.

י. בן-מאיר: אני מבקש הצבעה חוזרת במ על תקציב ~~הסדר הנריאות~~.

היו"ר י. קרגמן: אינני מסכים. ~~אני מבקש~~ בצפרד את ההצעות בתקציב מסדר הנריאות. אתה יכול לבקש לחזור על הצבעה שלוש פעמים במהלך הדיון בתקציב, אבל אם ~~צפצפו~~ ~~צפצפו~~.

היו"ר י. קרגמן: אני מעמיד להצבעה את הצעת התקציב של מסדר הדתות בסך 58 מיליון לירות פחות לירה אחת, כפי שנתקבל בוועדה.

י. בן-מאיר: אדוני היושב-ראש, אתה פנית ליועץ המשפטי של הוועדה וביקשת את חוות דעתו; הוא חיווה את דעתו בנ ושא. אני מבקש סמך שלא תנהג בניגוד לחוות דעתו. כדי שוועדה תחליט להניח על שולחן המליאה הצעת חוק בקריאה שניה, היא צריכה להחליט לעשות זאת. עם כל הכבוד, אין זו פרדוגטיבה של היושב-ראש; היושב-ראש איננו יכול להחזיר חוק לקריאה שניה.

(ויכוחים מועטים בין חברי הוועדה)

י. בן-מאיר: היושב-ראש חייב לפעול לפי התקנון ולפי הנחיות היועץ המשפטי. הוועדה צריכה להחליט אם להחזיר למליאה, לקריאה שניה, הצעת חוק, אם לאו. לא יכול להיות אחרת. כל זמן שהוועדה הזאת לא החליטה שהיא מניחה לפני מליאת הכנסת הצעת חוק ~~בצפרד~~ שניה, אין מניחים את הצעת החוק בקריאה שניה. אני מקבל את הצעתו של ד"ר קיסרון לפנות לוועדת הכנסת, אבל אני מבקש מהיושב-ראש לא ליצור עובדה בניגוד לתקנון. אנחנו בדעה שאין מקום, בשלב זה, להניח שום הצעה לפני המליאה, לקריאה שניה. אי לכך, אני פונה ליושב-ראש, כמקובל, להעמיד להצבעה לוועדה את השאלה אם נגיש את תקציב מסדר הדתות למליאה, לקריאה שניה. אם ההצעה לא תקבל רוב, אין מקום להגיש לכנסת את תקציב מסדר הדתות.

היו"ר י. קרגמן: נתבקשתי להצביע שוב את ההצעה. מאחר שעודנד דנים בתקציב מסדר הדתות, נצביע שוב את ההצעה. אני מכריז על הפסקה של חמס דקות.

(הפסקה לחמס דקות)

היו"ר י. קרגמן: חברת-הכנסת ארבל-אלמוזלינו משתתפת בישיבה במקום חבר-הכנסת ~~א. ג.~~

מאחר שמסתבר שבהרבה סעיפים תהיינה הדעות שקולות, 11 טול 11, ברצוני לציין כיצד אנהג להנא במקרה זה. חוק אשר הועבר לוועדה לקריאה ראשונה, אין הוועדה יכולה להחזירו למסלה ואינה יכולה להפילו. היא יכולה לעשות רק דבר אחד: להעביר למליאה שתי

גירסאות, במקרה שהדעות שקולות; או גירסה אחת, במקרה שהיא מקבלת רוב. בתקנון כתוב בספורד שהחוק אשר מועבר לקריאה שניה יועבר עם ההסתייגויות של חברי הוועדה, של חברי ~~כנסת~~ ~~בגמלים~~ של הממשלה. כך הוא יונח על שולחן הכנסת, כגירסאות להחלטה - וכך אנהג.

ד"ר קיסרוב:

צדק היושב-ראש באומר כי לפי

התקנון הוועדה אינה מוסמכת להחזיר חוק לממשלה אחרי שהוא הועבר בסליאת הכנסת. זוהי הפרדוגטיבה של סליאת הכנסת. אבל בשום פנים ואופן לא כתוב בתקנון - לא יכול להיכתב, ואפילו אילו היה כתוב, זה לא היה מועיל - שאפשר להכריח ועדה להחזיר לסליאה חוק לקריאה שניה ושלישית. היא לא חייבת לעשות זאת - ודברים כאלה כבר קרו.

שנחתתי כעת עם היועץ המשפטי

לממשלה. סר שמגר אמר לי שני דברים: ראשית, לכאורה, דעתו כדעתי; שנית, הוא סבור שהשאלה אינה שאלה משפטית ואינה צריכה למצוא את פתרונה במישור המשפטי אלא בוועדת הכנסת.

י. בן-טאיר:

יש לי הצעה לסדר, בעקבות דבריו של היושב-ראש.

היו"ר י. קרגסון:

אנחנו עוברים עכשיו להצבעות, ואני מצביע מחדש את תקציב משרד הבריאות. מי שרוצה להתלונן עלי או לתבוע אותי לדיון, יכול לעשות זאת.

י. בן-טאיר:

אדוני היושב-ראש, אף אחד איננו רוצה לתבוע אותך לדיון. אתה יודע שמקובל שכאשר מתעוררת שאלה כזאת בוועדה, ומחצית חברי הוועדה היא בדעה אחרת משלך בכל הנוגע לנוהלים - מה עוד שגם היועץ המשפטי סבור כך - יש מקום להביא את הענין לוועדת הכנסת. לכן, אני פונה אליך בבקשה להביא את הענין לוועדת הכנסת. למה עלינו לנהוג נגד חוות דעתם של היועץ המשפטי של הוועדה ושל היועץ המשפטי לממשלה?

היו"ר י. קרגסון:

אנהג לפי מה שכתוב בתקנון. הוועדה הזאת - על חברי האופוזיציה והקואליציה שבה - אחראית לכך שלמדינה יהיה תקציב - תקציב שיכון, תקציב צטחון וכו'. אפשר להגדיל את התקציב, אפשר לקצץ אותו, אפשר לעשות כל מיני דברים אחרים - אבל אייגשת התקציב בכלל מהווה מעשה הפקרות שאינני סוכן לתת לו את ידי. לא נאשר את התקציב, לא יהיה תקציב!

י. בן-טאיר:

אבל הוועדה החליטה כך!

היו"ר י. קרגסון:

יש דעות שקולות, והכנסת תכריע.

ח. קורפן:

אדוני היושב-ראש, הכנסת סוברנית להחליט, ואם הכנסת תחליט ברוב קולות להחזיר את התקציב לממשלה - לא יכול אדם לקרוא לכך הפקרות. אם הוועדה הזאת צריכה לאשר את הצעת התקציב, ואם אין בוועדה רוב לאישורה - אזי אין תקציב. צדק הפקרות - זהו החוק, אדוני. בחוק אין הפקרות, החוק בא כדי למנוע הפקרות. בשביל לאפשר החלטה אתה צריך רוב בוועדה. זוהי גם דעתו של היועץ המשפטי. נאמר פה בפירוש שהיועץ המשפטי נועד לייעץ לוועדה. לא היושב-ראש מייעץ לוועדה, אלא היועץ המשפטי מייעץ לוועדה. לכן, אין היושב-ראש יכול לנהוג בניגוד לדעתו של היועץ המשפטי ולוטר שזוהי הפקרות.

היו"ר י. קרגסון:

הכנסת סוברנית להחליט אם יש מקום להחזיר לממשלה את התקציב

אשר הוגש לה בקריאה ראשונה.

(ויכוחים סוערים בין חברי הוועדה)

גם הוועדה סוברנית להחליט

י. בן-סאיר:

אני חושב שאם היושב-ראש יעמיד את דעותיו האליטיות מעל התקנון הפקרות.

ס. ארנס:

אינני פועל בניגוד לתקנון

הי"ר י. קרגסון:

יותר לחלוק על דעתו של היועץ המספטי

ש. ארנלי-אלסווליו:

הוועדה או מליאת הכנסת יכולה לחלוק על דעתו של היועץ המספטי -

י. בן-סאיר:

אבל לא היושב-ראש

אני מסכים שהדאגה העיקרית היא להבטיח שיהיה תקציב למדינה. אני חושב שזו דאגתו של כל אחד מהחברים היושב פה. אנחנו סוכנים

ס. ארנס:

לטכס עצה, נמצא את הפתרון.

גם אנחנו אחראים, אבל זו התוצאה מקיומה של ממשלת מיעוט.

י. בן-סאיר:

חבר-הכנסת ארנס, ההסתייגויות של הליכוד, ~~עתי~~ עתה, לא הציעו

הי"ר י. קרגסון:

לבטל את התקציב; הן הציעו להוסיף לירה, להפחית לירה, להוסיף סעיף. נניח שהצעות הליכוד יתקבלו - במקרה זה התקציב יגדל בלירה או יקטן בלירה אחת. אבל אי אפשר לוטר סמכיוון שיש שתי דעות, אין תקציב; זו גם לא היתה כוונתו של אף אחד. נניח לרגע אחד שכולנו נקבל את הצעות ההסתייגות של הליכוד - במקרה כזה יגדל התקציב בלירה או יקטן בלירה - אבל יהיה תקציב! אם הדעות שקולות, ~~היו~~ ~~לכנסת~~ שתי הגירסאות, והכנסת תכריע ~~צודק~~. לא היתה הצעה ~~לבטל את התקציב~~.

עכשיו יש

י. בן-סאיר:

אם ~~שהצעה~~ של חבר-הכנסת ארליך תוסכים אחד-עשר חברים ואחד-עשר כדי שתתקבל היא צריכה ~~לצכות~~

י. בן-סאיר:

חברים מתנגדים לה - היא לא מתקבלת. בדונ הקולות של חברי הוועדה.

הכנסת החליטה ברוב קולות להעביר את הצעת התקציב לוועדה, לקריאה

הי"ר י. קרגסון:

ראשונה.

(ויכוחים סוערים בין חברי הוועדה)

אני רוצה להזכיר לחבר-הכנסת ארליך, ובמיוחד לחבר-הכנסת קורפו, שהיה

ס. שחל:

סקרה שבו נדונה הצעה מסויימת והוא נעדר; נדסה לי שאנחנו נהגנו אז לאו דווקא לפי חלוקה לאופוזיציה ולקואליציה. יש פה עניין פשוט: היועץ המספטי חיווה את דעתו, יושב-ראש הוועדה - לדעתי, בצדק ~~על פי~~ התקנון - יכול לקבל את דעתו או יכול לדחותה.

סעיף 97(ב) לתקנון אוסר בפירוש

כי זינו של חוק התקציב הוא ככל חוק אחר, ובסקרה של דעות שקולות - מוגשות למליאת הכנסת שתי גירסאות. אם מישהו מחברי הוועדה רוצה לערער על החלטת היושב-ראש, יפנה לוועדת הכנסת וועדת הכנסת תדון. אינני מציע שכתוצאה מזה שקרה כרגע נשכח את כל הכללים - ואני אוסר את הדברים גם לחברים שהיו אתמול בקואליציה וגם לחברים באופוזיציה.

ברצוני להזכיר כי בעת הדיון

בחוק הבחירות לראשי ערים התקבלו שתי גירסאות בקריאה שניה. זה היה ענין הרבה יותר חסור מהענין שלפנינו. יכול היה להיווצר מצב שחוק

בקריאה שניה יהיו בו שני סעיפים, שהאחד סותר את השני. גם זה קרה.
ועדת הכנסת דנה בנושא הזה.

לכן, אני מציע שנפסיק את הוריקווא, מצביע, והיושב-ראש ינהג כפי שינהג. שרונה לערער על כך, יפנה לוועדת הכנסת.

היו"ר י. קרגמן:
אני מצביע מחדש את תקציב משרד הגדיאות. אם תהיינה דעות שקולות, נביא לכנסת שתי גירסאות. אני מסתמך בדברי על סעיף 97(ב) לתקנון.

א. לונן:
אני חוזר על דעתי שתקציב משרד הדתות מהווה סעיף אחד (שס" 22) בחוק התקציב.

נוסף לכך, אם התקבלה הסתייגות להוסיף לירה אחת או מיליון לירות להצעת התקציב, מוסיפים את הסכום הזה לתקציב הכולל, והתנצאה מהווה את התקציב התוש. כך נשמרת הזהות שבין הסכום הכולל של התקציב ובין הסכומים המצטברים של סעיפיו.

ד"ר קיטרון: סעיף 97(א) לתקנון הכנסת אוסר:

"סיימה הוועדה את דיוניה בהצעת החוק, תחזירה לכנסת לקריאה שניה בנוסח שאישרה לכך".

לפיכך, אם התקבל נוסח מסוים על ידי הוועדה, מגישים אותו למליאה; אם לא התקבל - אין מה להציע.

היו"ר י. קרגמן:
בענין הצעת החוק של תקציב הסדינה החליטה הכנסת שתי החלטות: הראשונה, עוד לפני שהעבירה את החוק, נתנה הכנסת סמכות לוועדת הכספים לדון בהצעת התקציב; השניה, אחרי דיון של 18 שעות היא החליטה להעביר את החוק לוועדת הכספים. הכנסת לא החזירה את החוק למסלה, החוק קיים והכנסת העבירה אותו לוועדת הכספים לדיון בקריאה שניה ושלישית. אם יש חילוקי דעות ביחס לסעיפי החוק - דהיינו, אם רוצים להגדיל את התקציב בסעיף מסוים או להקטינו - מצביעים על ההצעות; אם הצעת מקבלת רוב, היא מוגשת לכנסת; אם הדעות שקולות, מוגשות לכנסת שתי הגירסאות.

לכן, חוק התקציב יוחזר עם ההסתייגויות או עם הגירסאות - והכנסת תחליט מה ייעשה בכל ההצעות וההסתייגויות שיובאו לפניה. כך אנהג. כל מי שסבור שאינני נוהג כשורה, יכול לערער על כך.

ש. לורנץ:
אני מבקש מהיושב-ראש להכריז על הפסקה של עשר דקות, לשם התייעצות.

היו"ר י. קרגמן:
בבקשה, אני מפסיק את הישיבה למסך עשר דקות.

(הפסקה של עשר דקות)

ש. לורנץ:
אני פונה ליושב-ראש ולחברי הוועדה בבקשה נוספת: היות שלפנינו ענין מטובך וקשה, שאין לו תקדים בוועדת הכספים, יש צורך לנהוג בישוב הדעת. לכן, אני מבקש מהיושב-ראש להפסיק את הישיבה ולדחות את הדיון לישיבה קרובה, כדי שאוכל להתייעץ עם סיעתי וללבן את הדברים עם עצמי.

צ. גרשוני:
אני חושב שעלינו לנהוג לפי סדר היום, למרות כל מה שקרה. ישיבת ועדת הכספים כונסה כדי להצביע על התקציב. בהתאם לכך, עלינו

לפנות את סדר היום שנקבע ולהצביע על התקציב. את הפירוש להצבעות אפשר להעביר למוסדות המוסמכים של הכנסת. הבעיה שלנו, כוועדת כספים, היא לחוות את דעתנו על מעיפי התקציב - ואת זה נעשה היום, בכל היתר אפשר לדון אחר כך.

י.ש. פלומין:

לפני שנחליט אם לקבל את הצעתו של חבר-הכנסת לורנץ או לדחותה, ברצוני להציע שנצביע על כך שכל הנושא של פירוש ההחלטות יועבר לוועדת הכנסת.

היו"ר י. קרגמן:

קודם כל, כדי להעביר משהו לוועדה אחרת צריך להצביע; לכן, אם לא ~~נצביע~~ על עצם התקציב, אין מה להעביר לוועדה.

שנית, אינני מוכן להעביר שום

דבר לוועדת הכנסת. מי שירצה יפנה לוועדת הכנסת.

י.ש. פלומין:

אני מבקש להעמיד את הצעתי להצבעה. הוועדה יכולה שלא לקבל את הצעתי.

היו"ר י. קרגמן:

אינני יודע אם אני צריך לעשות זאת.

ס. שחל:

אינני חושב שאפשר להכניס פה דברים חדשים שאינם קיימים. ועדת הכנסת קיימת, יש לה תפקיד. ועדת הכספים אינה צריכה להחליט מה הם תפקידיה של ועדת הכנסת. אין כל מקום להעמיד בפני ועדת הכספים את ההצעה שפירוש ההחלטות יועבר לוועדת הכנסת. רשאי כל חבר שסדר מסוים בוועדה לא נראה לו לערער על כך בפני ועדת הכנסת. אין כאן דרישה ואין צורך בהחלטה של ועדת הכספים בנושא הזה. יש פירוש של החוק; לדעתי, הפירוש המתאים הוא כפי שהיושב-ראש מציג אותו. אם מישהו חולק על הפיח ש הזה, הוא רשאי לפנות לוועדת הכנסת ולתבוע שהענין יובא בפניה.

ח. טורנין:

הגישה של חבר-הכנסת שחל סוזרה מאד. היועץ המשפטי לא אמר שחבר ועדה יכול לפנות לוועדת הכנסת. היועץ המשפטי אמר שלפי דעתו הוועדה אינה יכולה לקבל החלטה בענין התקציב מכיוון שהפירוש שלו לתקנון הוא שאם להצעת הממשלה אין רוב בוועדה, אין תקציב, אין קריאה שניה ושלישית. אבל מכיוון שהוא נועץ גם היועץ המשפטי לממשלה, מכיוון שהדבר הזה איננו רק ענין פורמלי - הוא סבור שיש להביאו להכרעה לוועדת הכנסת. כלומר, אין מקום לכך שאחד מחברי בוועדה יפנה לוועדת הכנסת, אלא הוועדה כולה נזקקת לפירוש של ועדת הכנסת בענין הזה. לדעתו של היועץ המשפטי, הוועדה זקוקה לפירוש של ועדת הכנסת.

י. בן-סאיר:

אני מבקש מהיושב-ראש להעמיד להצבעה את הצעתו של חבר-הכנסת פלומין. בהרבה מקרים יכולה ועדה להחליט לפנות לוועדת הכנסת כדי להבהיר שאלה של נוהל. בוועדה יש ויכוח: היושב-ראש חושב שהוא יכול להניח שתי גירסאות על שולחנה של מליאת הכנסת; היועץ המשפטי סבור שהיושב-ראש איננו יכול לעשות. חבר-הכנסת פלומין מציע שוועדת הכספים תפנה לוועדת הכנסת כדי שתבהיר את הסוגייה הזאת. אני מבקש להעמיד את הצעתו להצבעה. ועדת הכספים רשאית לפנות לוועדת הכנסת בבקשה כזאת.

היו"ר י. קרגמן:

באשר להצעתו של חבר-הכנסת לורנץ לדחות את הדיון, אני מוכן להסכים

לדחייה של שעה.

ש. לורנץ:

ההצעה לפנות לוועדת הכנסת כדי שתבהיר את הסוגייה איננה רלבנטית לדעתי, כי כל חבר ועדה יכול לבקש שוועדת הכנסת לדון. אנו יודעים שאם ההצעה תועמד להצבעה, ~~ישנה~~ תהיינה הדעות שקולות: 11 חברים יצביעו

בעד ההצעה ו-11 נגדה. לכן, מפילא הוויכוח בענין זה הוא ויכוח סרק. לעומת זה, אדוני היושב-ראש, מקובל בכל הוועדות, כולל ועדת הכספים, שכאשר מבקשים התייעצות סיעתית - אפילו בדבר הרבה פחות חשוב מאשר תקציב המדינה - מאפשרים זאת. לא נפסיד שום דבר אם נפסיק עכשיו את הישיבה ונדחה את הדיון בתקציב לסחר או אפילו לסחרתיים. אני חושב שהיושב-ראש צריך להיות מעוניין בדחייה; אולי נמצא איזו דרך לצאת מן הסבך. בכל אופן, אני מבקש לאפשר לי להתייעץ עם סיעתי בנושא. אינני יכול לכנס את סיעתי במשך שעה אחת, והדיון עצמו יארך הרבה יותר משעה אחת.

ע. פיינרמן:
אני מציע שבאופן יוצא מן הכלל, למרות שהיתה שהות מספקת להתייעצות ולהתדיינות וההשלכות היו ברורות מלכתחילה, להיענות לבקשתו של חבר-הכנסת לורנץ ולדחות לסחר את ההצבעה.

היו"ר י. קרובמן:
אני מקבל את הצעתו של חבר-הכנסת לורנץ, שנתמכה על-ידי חבר-הכנסת פיינרמן. אמנם היו התייעצויות פעמיים, אבל חבר-הכנסת לורנץ מבקש להתייעץ עם סיעתו. לכן, סחר נתשע בנוקר נקיים את ההצבעות. נתשע בדיוק אתחיל בהצבעות, ואבקש שתהיו נוכחים.

(עמודים 13 - 23 פוענחו ב-5 עותקים)

וועדת הכספים

11.6.74

תקנות ההענקות לחיילים ולבני משפחותיהם (תיקון)
תשל"ד - 1974

היו"ר י. קרגמן:
מדובר על הענקה של 25 לירות שהיא הענקה המשתלמת לאב בגין ילדו הרביעי. זה במסגרת חוק החיילים שנתקבל בזמנו ב-1970. מדובר ב-65 אלף משפחות שהם 350 אלף ילדים.

ר. רוטר:
יש כאן 65 אלף משפחות, כלומר נשלם 25 לירות ל-65 אלף יחידות משפחתיות.

היו"ר י. קרגמן:
מר קורפו העלה את השאלה על אותה אישה שאינה עובדת מחוץ למשק ביתה אלא במשק ביתה בלבד, תקבל אותם הניכויים או אותם הזיכויים כמו אישה שעובדת מחוץ למשק ביתה. אמרנו שזה לא ניתן ואז הגענו להצעה שזה יהיה ע"י תשלום של הביטוח הלאומי. מדוע? כי אם ניתן זיכויים או ניכויים - יצא שמשפחה שאינה משלמת מס הכנסה לא מקבלת שום הנחה. זה רגורסיבי.

זו היתה החלטה שנתקבלה ע"י הוועדה.

בשיחות שהיו לי עם אנשי ביטוח לאומי הסתבר, שהסידורים הטכניים הם כאלו שקשה מאד להפריד בין אישה שעובדת מחוץ למשק ביתה לבין אישה העובדת במשק ביתה.

כאשר ביקשתי הבהרה מה מספר הנשים שם ארבעה ילדים שעובדות מחוץ למשק ביתן - מסתבר שזה סכום קטן שבדאי להשאירו. אם נרצה לחלק סכום זה רק בין נשים שעובדות במשק ביתן - זה יצא סכום קטנטן, לכן, ההצעה הטובת היא שכל אישה שיש לה 4 ילדים - תקבל 25 לירות אם בעלה היה בצבא.

שאלה אחרת היא מה בנוגע לאותן משפחות, אשר אף אחד לא היה בצבא. שמענו כאן מאנשי הביטוח הלאומי שיש הצעה לסידור שזה לא יפגע בחוק (פירושו - שזה לא יהרוס את החוק) ושיבואו על סיפוקם אלה שעל פי חוק זה אינם יכולים לקבל.

ש. לורנץ:
לפי מה שאני שמעתי המצב הוא שמצאו פתרון. אלה שאינם זכאים כי לא היו בצבא, אך בכל זאת דוצים לתת להם, רצו לעשות זאת דרך משרד הדתות. דבר זה לא הלך מבחינה מינהלית.

שאלתי היא האם אי אפשר, כמו שאתם מסדרים לנזקקי מעד, למרות שזה לכאודע מטעם משרד המעד, אבל את החלק המינהלי - אתם מבצעים, מפני שאצלכם יש סדר. אותו דבר, חלקו של משרד הדתות יבוצע על ידכם ואזהדבר ילך.

שאלה שניה: כמה זה יעלה, מבחינה תקציבית אם ישולם לא מהילד הרביעי כי אם מהילד השלישי. האם זה סכום גדול?

היו"ר י. קרגמן:
אנו החלטנו באופן מיוחד - מילד רביעי. אם אתה חושב שיש צורך לתת מילד שלישי - אפשר לדון על כך אבל לא בהקשר לנושא של היום.

וועדת הכספים

11.6.74

ד"ר קיטרון :

אני רוצה להעיר הערה לניסוח התקנות. אקדים ואומר שאני ער לגורם הפסיכולוגי ולחשיבותו. לו היה אפשר לאמר, ע"י ניסוח כלשהו, לומר שהמטרה רק בעקרת בית המטפלת בארבעה ילדים או יותר - נ"חא. אבל, שמעתם כעת מנציגי הממשלה שדבר זה אינו ניתן בלאו הכי. היינו אישה היושבת בשוויץ וחיה על דיבידנדה ויש לה ארבעה ילדים - היא מקבלת את ה-25 לירות לחודש. גם אישה העובדת מחוץ למשק בית - מקבלת 25 לירות לחודש. זו המציאות, אבל החוק מדבר על משפחה שיש לה 4 ילדים.

לאור מצב זה אני מציע לוועדה (וזה גם על דעת חברי - אני מדגיש) - לא לעשות את הנוסח המסובך שמוצע כאן לפניכם, אלא להחליף את תקנה מס' 4 הקיימת ואומרת - שהענקה תהיה בסך 25 לירות לחודש לכל ילד, במקום זה לאמר שהענקה תהיה בסך 50 לירות בעד הילד הרביעי ו-25 לירות בעד הילד הנוסף.

ע"י כך השגנו מבחינה משפטית

בריוק אותה מטרה.

הנוסח הקיים הוא שהענקה תהיה 25 לירות בעד כל ילד החל מהרביעי. ההצעה שלפניכם אומרת שבגין ילדה הרביעי תינתן הענקה נוספת של 25 לירות, והיא משתלמת לאם או לאב לפי המקרה.

אני אומר שניקח את ההוראה הקיימת הפשוטה האומרת: ההענקה היא 25 לירות עבור הילד הרביעי וכל ילד אחריו, ובמקומה נאמר: ההענקה תהיה 50 לירות בעד הילד הרביעי ו-25 לירות עבור כל ילד נוסף. זה בריוק אותו דבר.

היו"ר י. קרגמן :

ברברי ההסבר נאמר במפורש מטה כל העניין נובע. מגמת התקנה בעיקרה להכיר בעבודתה של אם לארבעה ילדים ויותר כעקרת בית במשק ביתה - כעבודה המזכה אותה להתחשבות מיוחדת במערכת של מס הכנסה ותשלומי העברה למשפחות.

אני רוצה שדברי הסבר יהיו חלק אינטגרלי של כל העניין הזה. לדברי ההסבר אין כל משמעות בחוק. אינני מציע שלמען הנוסחא נעניש 10% של נשים שעובדות מחוץ למשק ביתן ויקבלו גם כן - לכך אני מסכים.

זה הלא לא חוק אלא תקנות ואני מציע ששלושת השורות הראשונות של דברי ההסבר יכנסו לתקנות. אם לא - יתחיל מחרש עניין של 25 לירות נוספות לאישה העובדת במשק ביתה. יכולה להיות גם וועדה חדשה. המניע לתקנה, הנמצא בשלוש השורות הראשונות של דברי ההסבר, צריך למצוא את ביטוי איפה שהוא.

א. שומסק :

למה אי אפשר לנסח בתקנה, שיהיה כתוב: בתוקף סמכותי, לפי סעיף כך וכך, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור וועדת הכספים, ומתוך מגמה להכיר בעבודתה של אם לארבעה ילדים וכו' וכו' - אני מתקין תקנה זו.

מ. ביטון :

לפי המקובל במדינת ישראל, עוד לא הותקנה תקנה ולא הוחק חוק שבסעיפים המטריאליים שלו מסבירים מה מגמות או מטרת שרוצים להשיג בחוק זה.

11.6.74

כאשר מגישים לכנסת הצעת חוק, מגישים גם דברי הסבר. כאשר החוק מתקבל - הוא מתקבל ללא דברי ההסבר. כאשר בתי המשפט באים לפרש את החוק - לפעמים נעזרים בדברי ההסבר של הכנסת, אבל מעולם לא דאיתי בחקיקה ישראלית, פרט לחקיקה בשטחים המוחזקים ע"י צה"ל, שזה מתחיל מתוך כוונה להחזיר את הדברים האלה.

אני סבור שמה שאתם מציעים כאן חורג מכל מה שמקובל בחקיקה הישראלית. אם אתם חושבים שהעניין הוא עקרוני מאד - אני מוכן לפנות ליועץ המשפטי לממשלה ולשאול אותו האם הוא יהיה מוכן לעשות דבר כזה. לי אין סמכות לעשות דבר כזה ופנסיוני כיועץ משפטי לא נתקלתי בדבר כזה.

אלא מה, תקנות אלו כפי שאנו הצענו אותן מתחשבות בנוסח שלהן בהסבר.

בתקנת משנה ג' נאמר שמשתלמת הענקה לאם.

היו"ר י. קרגמן: גם לאם שעובדת מחוץ למשק ביתה. הלא לכל חוק שמוגש לכנסת יש מבוא שזו הצעת החוק. מבוא זה מחייב ויש התחשבות בו. לחוק עידוד השקעות הון או לחוק חברות עתירות הון יש מבוא שאני רוצה להסתמך על זה בדיון מסויים. אז אומרים שלענין המבוא אין גילום בחוק.

אותו דבר כאן. אז או שאת דברי ההסבר האלו תצדפו לתקנות. מאשרים תקנות ואין מאשרים דברי הסבר, אבל זה חשוב לנו. או - שבהתחלת התקנה נקבל את הצעתו של חה"כ שוטסק.

בינתיים יש תקנות. לו זה היה חוק - היה קל יותר. אז יש דברי הסבר שהם חלק של החוק.

א. שוטסק: דווקא בחוק אין הסברים, אך אם שר מתקין תקנות הוא יכול בהחלט להזכיר מדוע הוא מתקין את התקנה.

סלומון: אינני חושב שיש מקום בעולם שלתקנה יש דברי הסבר שמקבלים איזשהו אופי פרשני. בקושי יש אופי פרשני ל"בלו פרינט" וזה במקרים שיש ספיקות זה גם במקרה שיש אי בהירות מובהקת מה היתה כוונת המחוקק - אז הולכים לדאות מה היה ה-"בלו פרינט" אולי זה יוכל לעזור. בוודאי ובוודאי שזה אינו יכול לחול על תקנות. לדברי ההסבר אין שום סטטוס משפטי, וזה רק בא להשכיל את חברי הוועדה לפני שהם באים להצביע.

לא נכחתי בכל הויכוח אך נדמה לי שניתן לפתור אותו בצורה לפחות משפטית, אם כי אינני יודע אם זה יעזור לכם מבחינה טכנית. יש להגדיר מה זו אם, הייתי אומר, למעט אישה שיש לה הכנסה לפי סעיף זה וזה.

היו"ר י. קרגמן: לא. לא. כבר סיכמנו שנותנים לכולם. מספר הנשים עם ארבעה ילדים הוא קטן ולכן הסכמנו שזה יהיה לכולם. המניע לענין אינו כולם אלא דווקא עקרת בית שזה הרוב שמשפחות עם ארבעה ילדים. בדברי ההסבר העניינים מוסברים יפה.

אם תשימו לב, בתקנות שהצענו לפניכם לא הצטרפו זאת לילדכפי שהציע, עם כל הכבוד מר קיטרון, דווקא מתוך העניין הפסיכולוגי שזה יודגש

וועדת הכספים

11.6.74

שזה משתלם לאם, הרי יכולנו לאמר שזה משתלם לילד רביעי. לא אמרנו כך אלא אמרנו שאם נכלל מקבלת קיצבה - היא תקבל עוד הענקה של 25 לירות. אני סבור שזה מספיק בולט שזה נצטן למשפחה, לאם בתור שכזאת, וזה לא מיועד לילד עצמו.

הי"ד י. קרגמן:

ארוני; גישתך היא מאד חשובה אבל היא גישה טכנית. הגישה שלי ושל החברים היא גישה ציבורית. אינני רוצה בזאת לאמר שאין לך גישה כזו. הויכוח החל פה ביחס לאישה העובדת במשק ביתה והודישות נדרשו בשבילה. אינני מתרשם מכך שבכל העולם זה לא כך. אם זה לא יהיה כאן - מחר תתעורר מחדש השאלה. נדרוש פריבילגיות מיוחדות לאישה שעובדת במשק ביתה.

ג. קצב:

בזמנו, כאשר אני תמכתי בהצעה של קורפוס, זו היתה פנייה אלינו ממשפחות מרובות ילדים, שהם רצו שזה אפילו יהיה במסגרת מס הכנסה. הגענו לפשרה שאנו לא נותנים כדי לא לפגוע באישה עובדת, אבל הולכים במסגרת הניטוח הלאומי - לקראת סידור כזה.

נכון שמבחינה טכנית זה לא משנה הרבה, אבל מבחינה עקרונית אני בהחלט בעד זה שנלך לקראת אם כלשהי לארבעה ילדים. אני בהחלט בעד הניטוח של חבר הכנסת שוסטק.

הי"ד י. קרגמן:

מדובר במפורש במשפחות מרובות ילדים שהאם היא עקרת בית.

יכול להיות שניתן לפתור ענין זה בצורה שוועדת הכספים תקבל החלטה שבמגמה (ואז אתה קובע את כל מה שרצית לכתוב בשלושת השורות) - מאמצים ומקבלים את התקנות. אתה יכול להוציא זאת כגילוי דעת של הוועדה ואז יש גם האספקט הציבורי, גם גושפנקא של גוף פורמלי וגם תקנות כפי שהן צריכות להיות.

ש. לורנץ:

אינני חושב שאנו צריכים להתפעל מהדרך שבה נהגנו במשך 25 שנים. אם אנו רוצים לסטות מדרך זו - יש לקיים דיון ולשנות. אם רוצים להשיג את מה שאתה רוצה, אפשר בהחלט למצוא נוסחא שיוע כל הציבור שאנו קיבלנו את הצעת שר העבודה (שזו בעצם הצעה שלנו), בגלל ועל יסוד הדברים, כפי שאתה ארוני הי"ד אמרת.

הערה שניה: אני קורא לדברי ההסבר שיש מיעוט קטן וכו', אני אינני חושב שזה כל כך מיעוט. יש 10%. אם זה אמהות שעובדות רק בעבודה זמנית, מקרית, חלקית, אז אי אפשר ואני מבין שצריך להכליל אותם. אבל אם יש כ-10% של אמהות שעובדות עבודה קבועה - אינני אומר שצריך לבלוש אחריהן וכו'. אבל אם התקנון מזכה רק מי שעובדת במשק הבית, אז מי שלוקחת מבלי שתהיה רק במשק הבית - זו עבירה על החוק.

אם המגמה היתה אחרת מדוע אתם באים ואומרים - ניתן לכולם. אינני מתנגד שניתן לכולם, אבל זו לא היתה המגמה. זו שאלתי.

הי"ד י. קרגמן:

אני מציע לקבל את הצעתו של ח"כ פלוסין, שיהיה כתוב במפורש שוועדת הכספים, תוך מגמה להכיר בעבודתה של אם לארבעה ילדים או יותר - כעקרת בית במשק ביתה, כעבודה המזכה אותה להתחשבות מיוחדת, מחליטה הוועדה לשנות סעיף 4 בתקנות חייילים משוחררים, כך שבמקום סך 25 לירות

רועדת הכספים

11.6.74

עבור הילד הרביעי - יבוא סך של 50 לירות.

הודעה לעתונות.

_____:

כן. אנו כוועדה מחליטים
שתוך סגמה זו וזו - מחליטים

היו"ר י. קרגמן:

כך וכך. זה כבר לא איכפת שיקבלו אחרים.

אושר פה אחד.

תודה רבה.

הישיבה נבעלה בשעה 13.00